

Tradičně nejsilněji a, jak se pak i v Řevnicích ukazuje, nejkvalitněji obeslaná [Porta je v Praze](#)

Tentokrát jsme měli dva večery (předkola

9. a 10. března

) s celkem 29 soutěžícími, z nichž rozhodnutím poroty ve složení Slávek Maděra, Jana Soukupová, Petr Žižka, Jakub Jiroušek a moje maličkost postoupilo do pražského finále (20. dubna) 13 soutěžících. Z místa konání ve Spolkovém domě ve Stodůlkách se již stává tradice, tradičně se o průběh starala dvojice Amunka a Lochness a zvučil Pája Jindrák. Tomu chyběl jakýsi čudlík, a tak zcela výjimečně vyžadoval od (rovněž tradičního) moderátora Petra Bohuslava několik minut ticha, aby mohl dozvučit. Petr na to evidentně nebyl zvyklý a i mě to trochu vyvádělo z míry. Nicméně i tak byl Pája jako obvykle rychlý a zvuk výborný. První večer jsme vytvořili náskok, v druhém večeru stáhl zpoždění způsobené dlouhými písněmi první soutěžící formace.

Hvězdou prvního večera byli jednoznačně **The Folks**, kteří přinesli výrazné melodie, zapamatovatelné refrény, svižné tempo a nedopustili se žádné chyby muzikantské či pěvecké. Vysloveně osvěžení. Dále mě velmi oslovil

Inženýr Vladimír

v rozšířené sestavě (tedy ne sólista), zahrál sice ze tří písní dvě starší, ale osvědčené a humoremilovné publikum se válelo smíchy, ti ostatní jen nevěřícně čuměli. Střední dojem na mě zanechal

Planeta Anna

(trošku folkrock, ale velmi osobitý, dobrá baskytara i cajon),

Břetislav Sekáč a přátelé

(trošku dramatický folk, inspirovaný Asonancí nebo Klíčem, texty ale trošku póza),

Hackatón

(pěkný klavír, texty trochu moralizující, kladně hodnotím i jednotné oblečení – ano, Porta je interpretační soutěž a součástí interpretace je i pódiový dojem),

Radoucha

bych klidně nechal postoupit, kdyby to bylo jen na mě, už jen za odvahu (osobité pojetí punku, trošku tlačil na hlas, písničky si ale i osobitě uváděl, byla znát dobrá praxe, ale holt z jiného žánru). Zvláštní kapitolou byli

Fo3

(dříve Panelákoví fotři), to se nedá popsat, to se musí slyšet – těžká recese s naprosto vážnou tváří interpretů a smíchy se válejícím publikem – s chutí bych je nechal postoupit až do Řevnic a pak sledoval obličej tamních porotců.

Ostatní zde zatím nejmenovaní by měli především hrát, hrát a hrát, pilovat projev a nebát se to zkoušet znova a znova na Portě. **Franta Albrecht** v některých pasážích polykal koncovky, **C+I spol**

by měli dát víc prostoru zpěvačce a zkrátit sóla a mezihry,

Bechy a Fee

by měli promyslet větší pestrost repertoáru a ubrat na „umění“.

Kytce

by prospělo zcivilnění projevu a nenahrazovat nedostatek textu houkáním.

Šoury Roury

mají výborné housle, ale měli by pracovat na zpěvu – místy se velmi neintonovalo. No, a *virtuózní kytarista*

by měl zkusit jiné základní kolo, doporučuji východočeské nebo jihočeské, nehledě na to, že pokus o unplugged nevyšel – prostě tu halu neuzpíval.

A co den druhý? Byl lepší, než ten první. Otvíralo jej

Barták a Kramarovič trio

a svými dlouhými, leč pěknými a bezchybně zahranými písněmi způsobili cca 15 minut sekury. I tak je ale porota chce slyšet znova a Pája během večera zpoždění dohnal.

Julián Záhorovský

je ze všech možných žánrů ostřílený nejen muzikant, ale i např. producent apod., a tak předvedl trochu rutinu, ale profesionální a bezchybnou – jednoduchá, ale účinná muzika, texty právě tak akorát, písničky příjemně vygradované. Další, kdo mě velmi přesvědčil, byli

Napořád

, jakkoliv by si kytarista více měl hlídat, kde má při zpěvu mikrofon. Předvedli pěkné vokály.

Navzdory potížím technického rázu a pozdní hodině zaujaly i

Noises from the Swamp

s originálním přístupem k vlivu jižanského rocku a country. Výborně jim to šlapalo a písničky měly atmosféru. Střední dojem zanechali

Pekelné kone

ze Slovenska (směs country – punku – cikánské dechovky s trochu zbytečně repetitivními refrény a neobvyklým zpěvem – doufám, že to byl záměr a ne chyba, dobrá harmonika a basa),

Čáry máry

(dobré střídání hlasů, ale zpěvačka by měla pilovat více výslovnost, místy ji odbývala, s pěti lidmi by ale měl jít vytvořit plnější zvuk),

Aleš Pokorný a hosté

(dobré housle, osobité zpracování lidové melodiky),

Kampadem

(příjemné názvuky lidové tvorby, ale trošku rušily sykavky v některých písních, více si hlídat smysl textů),

Monika Sonk

(trošku přeháněla důraz na zpěv, minule s doprovodem jí to slušelo líp než tentokrát jako sólistce).

Nu, a dalším doporučím to, co těm zbývajícím z prvního dne (viz výše). **Pavλίna Holárková** potřebuje získat jistotu na pódiu, trošku kuňkala a příliš filosofovala v textech,

Lukáš Čunta

by měl krátit písně a soustředit se na výslovnost.

Petr Mašín

byl možná až třeskutě vtipný s předvídatelnými rýmy, ale za rok... kdo ví.

Kolombína

by se měla podívat na videozáznam vystoupení (pokud existuje) – spíše recitovala a vcelku násilně a nesmyslně až afektovaně gestikulovala.

ZHurta

se sice tak jmenují, ale trochu více života do projevu by mohli přidat a zpěvák nechť si hlídá práci s mikrofonem. No, a

Gorodky

– slabší odvar sestavy Fo3 z předchozího dne.

Snad jsem na nikoho nezapomněl. Konkrétní postupující najdete na jiném místě Folktime, nebo se přijďte podívat

20. dubna

opět do Spolkáče ve Stodůlkách. Kladem předkol byla absence klávesistek, žádná viola nebo violoncello, minimum písní nad 4 minuty a minimum sebestředných exhibicí. A opět se porota (která byla ze 3/5 obměněna) prakticky na všech postupujících shodla na první dobrou, postoupili v podstatě všichni, co měli alespoň poloviční přízeň porotců.